

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. sausio d. Nr. 21RE1- (AG1-399/09-2025)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Daivos Bereikienės (posėdžio pirmininkė, pranešėja), Lionelos Gelmanienės ir Birutės Pranevičienės, sekretoriaujant Jurgitai Daučiūnaitei, dalyvaujant atsakovės akcinės bendrovės „Via Lietuva“ atstovei Vilmai Černiauskienei, viešajame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka, surengtame nuotoliniu būdu naudojant Microsoft Teams programinę įrangą, išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjų L. M. ir N. M. skundą atsakovei akcinei bendrovei „Via Lietuva“ dėl atsakovės 2025-11-13 rašto Nr. 2-25-15814 panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjai L. M. ir N. M. skundu Komisijos prašo panaikinti AB „Via Lietuva“ 2025-11-13 raštą Nr. 2-25-15814 (toliau – Skundžiamas raštas), kuriuo pareiškėjų 2025-11-05 prašymas paliktas nenagrinėtas kaip pakartotinis ir įpareigoti AB „Via Lietuva“ iš naujo ir iš esmės išnagrinėti pareiškėjų 2025-11-05 prašymą „Nuosavybės teisių pažeidimas“, „pateikiant: dokumentą, kuriuo mūsų sklypui nustatyta kelių apsaugos zona, ir šio dokumento datą; kelių apsaugos zonos ribų planą ir nurodant ribojamos sklypo dalies dydį; sklypo vertės sumažėjimo įvertinimą ir kompensacijos apskaičiavimą pagal Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 13 straipsnį; atsakymą, ar įmanoma kompensuoti apribojimą natūra – suteikiant kitą lygiavertį žemės sklypą (duomenys neskelbtini) mieste, o jei ne – motyvuotai pagrįsti tokio atsisakymo priežastis.“.

Paaškina, kad Skundžiamu raštu atsakovė nurodė, kad 2025-11-05 pareiškėjų pateiktas prašymas dėl nuosavybės teisių pažeidimo yra pakartotinis, nes tariamai į tą patį klausimą atsakyta 2025-08-08 raštu Nr. 2-25-10793, 2025-09-08 raštu Nr. 2-25-12114 ir 2025-10-16 raštu Nr. 2-25-14308, ir remdamasi Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu pareiškėjų prašymą paliko nenagrinėtu.

Pažymi, kad Skundžiamame rašte nenurodyta jokių kitų faktinių aplinkybių ar argumentų, tik formaliai pacituota VAI nuostata ir konstatuota, kad „*naujų aplinkybių nenurodyta*“. Tokiu būdu atsakovė išvengė pareigos atsakyti į pareiškėjų prašymo esmę – nuosavybės teisių apribojimo kompensavimo klausimą.

Nurodo, kad pareiškėjai yra žemės sklypo ir gyvenamojo namo, esančio (duomenys neskelbtini), savininkai. Pareiškėjų nuosavybės teisės patvirtintos Nekilnojamojo turto registro dokumentais, kuriuose matyti, kad pareiškėjų sklypui yra įregistruota specialioji žemės naudojimo sąlyga – kelių apsaugos zona 0,0020 ha plote. Pažymi, kad ši specialioji žemės naudojimo sąlyga

buvo įregistruota jau po to, kai pareiškėjai įsigijo šį žemės sklypą. Šis ribojimas apribojo jau egzistuojančią pareiškėjų nuosavybę ir sumažino sklypo vertę ir panaudojimo galimybes.

Paaishkina, kad 2025-11-05 prašyme „Nuosavybės teisių pažeidimas“ pareiškėjai aiškiai nurodė aplinkybę, kad kelių apsaugos zona 0,0020 ha plote sklypui įregistruota jau po nuosavybės įgijimo ir paprašė: pateikti konkretų dokumentą, kuriuo ši zona nustatyta ir tikslų jos nustatymo datą; pateikti ribų planą ir ribojamos teritorijos brėžinius aiškiai įvertinti, kokią sklypo dalį ir koku mastu apriboja ši zona; apskaičiuoti, kiek dėl šio apribojimo sumažėjo pareiškėjų žemės sklypo rinkos vertė; pradėti kompensacijos apskaičiavimo ir skyrimo procedūrą pagal Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo (toliau – SŽNSĮ) 13 straipsnį; įvertinti šį apribojimą kompensuoti natūra. Pažymi, kad į šiuos klausimus nebuvo atsakyta nei viename iš ankstesnių atsakovės raštų, kuriais atsakovė grindžia teiginį apie pakartotinį prašymą. Nei atsakovės 2025-08-08 raštu Nr. 2-25-10793, 2025-09-08 raštu Nr. 2-25-12114 ir 2025-10-16 raštu Nr. 2-25-14308 nėra nurodyta: koku konkrečiu administraciniu aktu ir kokią dieną pareiškėjų sklypui nustatyta kelių apsaugos zona; pateikta šios zonos ribų schema ar planas; įvertinta sklypo vertės sumažėjimo suma; pradėta ar užsiminta apie kompensacijos apskaičiavimą ir suteikimą; svarstyta kompensacija natūrai. Visi šie atsakymai apsiriboja bendro pobūdžio paaiškinimais apie specialiąsias žemės naudojimo sąlygas ir konstatavimu, kad sklypas šiuo metu neišperkamas ir papildomų veiksmų nenumatoma. Ankstesni atsakymai neatsakė į pareiškėjų klausimus iš esmės pagal VAĮ 10 straipsnį. 2025-11-05 prašyme pareiškėjai papildomai suformulavo naują reikalavimą – įvertinti ir kompensuoti nuosavybės teisės apribojimą, atsiradusį po nuosavybės įgijimo – tai yra nauja ir esminė aplinkybė, kurios atsakovė anksčiau nenagrinėjo.

Paaishkina, kad 2025-11-05 pareiškėjų prašymas neatitinka VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte nustatytų sąlygų pakartotiniam prašymui: jis nei pagal turinį nėra tapatus ankstesniems, nei į ankstesnius prašymus buvo atsakyta pilnai iš esmės. Skundžiamas raštas nėra motyvuotas individualus administracinis aktas, kai to reikalauja VAĮ 8 straipsnis, jame nepateikta jokių konkrečių faktinių duomenų, neanalizuojamos pareiškėjų pateiktos aplinkybės, nenurodomos SŽNSĮ ar kitų įstatymų nuostatos; pažeidžiami VAĮ 3 straipsnyje įtvirtinti teisėtumo, objektyvumo, išsamumo ir gero administravimo principai.

Komisijoje 2025-12-30 gautuose pareiškėjų rašytiniuose paaiškinimuose (reg. Nr. 20R1-1144), pavadintuose „Atsakymas (dublikas) į atsakovės atsiliepimą“, papildomai nurodė, kad pareiškėjai nesutinka su atsakovės 2025-11-13 atsiliepimu (reg. Nr. 20R1-1117), kadangi jis grindžiamas selektyviu faktinių aplinkybių vertinimu, nutylint esminį ginčo aspektą – nuosavybės suvaržymo atsiradimo momentą. Atsakovė atsiliepimu į skundą bando nukreipti ginčą nuo esminio klausimo, t. y. ar ji teisėtai atsisakė nagrinėti pareiškėjų kreipimąsi ir vykdyti jai įstatymu pavestą pareigą, remiasi vėlesnėmis, ginčo esmės nekeičiančiomis aplinkybėmis. Lemiamas bylos faktas yra tas, kad pareiškėjai nuosavybės teises į pagrindinį nekilnojamąjį turtą – žemės sklypą, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) – įgijo pagal (duomenys neskelbtini) pirkimo–pardavimo sutartį Nr. (duomenys neskelbtini), o nuosavybės teisė Nekilnojamojo turto registre įregistruota nuo (duomenys neskelbtini). Pirkimo metu ir nuosavybės įregistravimo momentu šiam sklypui nebuvo taikoma jokia kelių apsaugos zona. Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašas Nr. (duomenys neskelbtini) patvirtina, kad kelių apsaugos zona šiam sklypui įregistruota tik nuo 2020-01-02, t. y. jau po to, kai pareiškėjai teisėtai įgijo ir įregistravo nuosavybės teises. Konkretus apribojimas buvo nustatytas jau pareiškėjams priklausančiam turtui, o ne įgytas kartu su nuosavybe. Toks suvaržymas pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 straipsnį negali būti taikomas neįvertinus individualių aplinkybių ir nesprendžiant su tuo susijusių kompensacinių pasekmių.

Pažymi, kad šiuo atveju pareiškėjams atsirado teisė reikalauti suvaržymo pasekmes nagrinėti pagal SŽNSĮ 13 straipsnį. Atsakovė savo atsiliepime remiasi tuo, kad 2021 m. pareiškėjai sudarė atskirą valstybinės žemės pirkimo–pardavimo sutartį (Nr. (duomenys neskelbtini)), tačiau šis sandoris įvyko vėliau nei buvo nustatyta kelių apsaugos zona pagrindiniam sklypui ir negali

turėti jokios įtakos pareiškėjų teisėms, kurios atsirado dėl ankstesnio, 2020 m. nustatyto suvaržymo. Vėlesnis sandoris nei paneigia, nei ištaiso atsakovės pareigos nagrinėti suvaržymo pasekmes ir spręsti nuostolių atlyginimo klausimą.

Pažymi, kad atsakovė Skundžiamu raštu atsisakė nagrinėti pareiškėjų prašymą, faktiškai reikalaujama pateikti negauto pelno įrodymus. Toks reikalavimas neatitinka taikytino teisinio reguliavimo, nes SŽNSĮ 13 straipsnis numato nuostolių atlyginimą dėl turto rinkos vertės sumažėjimo, o ne pareigą savininkui iš anksto įrodinėti hipotetinį pelną. Pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. nutarimu Nr. 1248 patvirtintą tvarką, nuostolių apskaičiavimo procedūra yra viešojo administravimo veiksmas, kurį privalo inicijuoti ir atlikti atsakinga institucija. Atsisakymas pradėti šią procedūrą laikytinas neteisėtu administraciniu neveikimu.

Atsakovė atsiliepiu į skundą prašo pareiškėjų skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepiu į skundą nurodo, kad pareiškėjai 2025-11-05 pateikė atsakovei raštą „Dėl nuosavybės teisių pažeidimo“, kuriame nurodė formaliai inicijuojantys kompensacijos procedūrą už 20 kv. m kelių apsaugos zonos taikymą jiems nuosavybės teise priklausančiame Žemės sklype ir reikalavo nedelsiant pereiti prie pilnos apimties kompensacijos apskaičiavimo ir išmokėjimo pagal SŽNSĮ 13 straipsnį ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1248 „Dėl Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo įgyvendinimo“ patvirtintos metodikos (*toliau – Metodika*) 23, 24 punktus, pateikiant aiškią skaičiavimo išklotinę su nurodytais kriterijais, taikytų atstumų ir ribų pagrindimą, brėžinius ir 20 kv. m ploto skaičiavimo dokumentus ribų tikslumo patikrai. Pareiškėjų teigimu, įrašas apie šių sąlygų taikymą galioja nuo (duomenys neskelbtini), t. y. po nuosavybės įregistravimo, todėl turi būti atlyginta už ribojimų sukeltus nuostolius. Atsakovė Skundžiamu raštu pareiškėjų 2025-11-05 prašymą paliko nenagrinėtą, kadangi tapačiu klausimu atsakovė pareiškėjams jau yra atsakiusi prieš tai teiktais raštais: 1) 2025-08-08 raštu Nr. 2-25-10793 „Dėl nesutikimo“ į 2025-07-25 L. M. raštą – griežtą nesutikimą; 2) 2025-09-08 raštu Nr. 2-25-12114 „Dėl pagalbos prašymo dėl nustatytų kelio apsaugos zonų“ į N. M. 2025-08-18 raštą dėl nuosavybės teisių pažeidimo; 3) 2025-10-16 raštu Nr. 2-25-14308 „Dėl L. M. ir N. M. 2025-10-05 prašymo“ į pareiškėjų 2025-10-05 raštą dėl nuosavybės pažeidimo.

Pasisakydama dėl kelių apsaugos zonos nustatymo pagrįstumo nurodo, kad Lietuvos Respublikos kelių įstatymo (*toliau – Kelių įstatymas*) 12 straipsnyje nurodyta, jog siekiant sudaryti saugias eismo sąlygas, nuo kelio briaunų į abi puses nustatoma kelio apsaugos zona. Kelių apsaugos zonų dydis nustatytas SŽNSĮ. Žemės sklypas patenka į valstybinės reikšmės rajoninio kelio Nr. 1812 (Žiežmariai–Nemaitonys–Stakliškės) apsaugos zoną, kuri pagal SŽNSĮ 18 straipsnio 3 dalį yra po 20 metrų į abi puses nuo kelio briaunų. Be to, pagal Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2020 m. rugsėjo 8 d. įsakymu Nr. 3-511 „Dėl Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo įgyvendinimo“ 14.1 papunktį, keliai, kuriems tuo atveju, kai nėra aiškaus kelkraščio ir (ar) žemės sankasos šlaito, apsaugos zona nustatoma: nuo kelkraščių išorinių kraštų, jei nėra žemės sankasos šlaito; nuo kelio dangos išorinių kraštų, jei nėra kelkraščių (Pareiškėjų atveju).

Paaikrina, kad atsakovės raštuose pateikti motyvuoti argumentai pareiškėjams dėl Žemės sklype nustatytos teritorijos, kurioje taikomos specialios žemės naudojimo sąlygos (kelių apsaugos zonos pagal SŽNSĮ) (III skyrius, antrasis skirsnis)). Atsakovės raštuose buvo paaiškinta, kad 20 kv. m ploto valstybinės reikšmės rajoninio kelio Nr. 1812 kelių apsaugos zona Žemės sklypui nustatyta vadovaujantis SŽNSĮ imperatyviomis nuostatomis bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019-12-11 nutarimu Nr. 1248 „Dėl Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo įgyvendinimo“ bei Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2020-09-08 įsakymu Nr. 3-511 patvirtintu Aerodromo, civilinės aviacijos radiolokatorių, kelių, geležinkelio kelių ir jų įrenginių, geležinkelio želdinių, elektroninių ryšių tinklų elektroninių ryšių infrastruktūros apsaugos zonų planų, žemėlapių ir (ar) schemų rengimo (nerengiant teritorijų planavimo dokumento ar žemės valdos projekto) ir tvirtinimo tvarkos aprašu, parengtu ir Lietuvos

Respublikos susisiekimo ministro 2025-07-11 įsakymu Nr. 3-248 patvirtintu Valstybinės reikšmės kelių apsaugos zonų nustatymo planu Kaišiadorių rajono savivaldybėje (*toliau – Planas*). Kartu su 2025-08-08 raštu Nr. 2-25-10793 „Dėl nesutikimo” buvo pateikta Planu nustatyta kelių apsaugos zona.

Atkreipia dėmesį, kad visi Kelio apsaugos zonos nustatymo veiksmai buvo viešinami. Prieš Plano patvirtinimą, sprendimas ir tvirtinimo įsakymo projektas 2 kartus buvo viešinami Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos ir Kaišiadorių rajono savivaldybės tinklalapiuose. Viešinimo etapo metu gautos pastabos yra nagrinėjamos ir į objektyvias pastabas atsižvelgiama; iš pareiškėjų šioje stadijoje nebuvo gauta jokių pastabų. Be to, vykdant SŽNSĮ įstatymo 11 straipsnio reikalavimus, 2025-07-22 pareiškėjams E. pristatymo būdu bei fiziniu būdu (popierine siunta) buvo išsiųsti informaciniai laišakai apie nustatytą kelio apsaugos zonos duomenį. Pareiškėjai šią informaciją gavo, ką patvirtina ir pati L. M. savo rašte – griežtame nesutikime. Pareiškėjams išsiųstame informaciniame laiške nurodyta, kad susipažinti su patvirtinto Plano sprendiniais galima Susisiekimo ministerijos internetinėje svetainėje <https://sumin.lrv.lt/lt/veiklos-sritys/kita-veikla/teritoriju-planavimas/apsaugos-zonu-planai-zemelapiai-ir-ar-schemas/valstybines-reiksmes-keliu-apsaugos-zonu-nustatymo-planas-kaisiadoriu-rajono-savivaldybeje/>, <https://vialietuva.lt/apsaugos-zonos> ir www.geoportal.lt. Nuorodos, pagal kurią galima susipažinti su konkrečiomis nustatytomis teritorijomis ir jose taikytinomis specialiosiomis žemės naudojimo sąlygomis, pateikimas atitinka SŽNSĮ 11 straipsnio reglamentavimą ir yra laikytinas tinkamu informavimu.

Atkreipia dėmesį, kad pagal SŽNSĮ nuostatas žemės savininko, valstybinės ar savivaldybės žemės patikėtinio sutikimas neprivalomas, kai, tenkinant viešąjį interesą, šiame įstatyme nurodytos teritorijos nustatomos teritorijų planavimo dokumentuose ar žemės valdos projektuose arba šių teritorijų planus, žemėlapius ir (ar) schemas įstatymų, Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka patvirtina Vyriausybė, įstatymų ar Vyriausybės įgaliota institucija nerengiant teritorijų planavimo dokumento ar žemės valdos projekto šiais atvejais: <...valstybei ar savivaldybei priklausantiems keliams...> (SŽNSĮ 7 straipsnio 3 dalies 6 punktas).

Paaikškina, kad atsakovė 2025-09-08 rašte Nr. 2-25-12114 atkreipė pareiškėjų dėmesį į tai, kad nagrinėjant žemės sklypo, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) (žemės sklypas, kurį sujungus su kitu žemės sklypu, atsirado Žemės sklypas, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)) archyvinis duomenis matyti, kad kelių apsaugos zona žemės sklype, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), buvo nustatyta dar 2016-08-08 Nacionalinės žemės tarnybos teritorinio skyriaus vedėjo sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini). Tai patvirtina ir žemės sklypo, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), VĮ Registrų centro Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašas su istorija, pagal kurį kelio apsaugos zona toje vietoje buvo įregistruota nuo 2016-08-26.

Nurodo, kad pareiškėjų užsakymu aktualioje teritorijoje, adresu (duomenys neskelbtini) (buvęs žemės sklypo kadastro Nr. (duomenys neskelbtini)), buvo parengtas matininkės D. Š. žemės sklypų formavimo ir pertvarkymo projektas (toliau – Projektas), (duomenys išviešinti elektroninėje svetainėje www.zpdri.lt, paslaugos numeris yra (duomenys neskelbtini)). Projekto tikslas –įsiterpusio laisvos valstybinės žemės sklypo (ploto) sujungimas su besiribojančiu tuomečiu pareiškėjų žemės sklypu. Viešai paskelbtame Projekte numatytos kelio apsaugos zonos koordinatės sutampa su pareiškėjams atsiųsto Žemės sklypo kelių apsaugos zonos koordinatėmis. Tai patvirtina, kad kelio apsaugos zona Planu nebuvo naujai nustatyta, pakeista ar išplėsta. Projektas patvirtintas 2020-12-23 Kaišiadorių rajono savivaldybės administracijos įsakymu. Su šio Projekto sprendiniais bei aiškinamuoju raštu susipažino ir sutiko žemės sklypo savininkai (pareiškėjai), kitaip Projektas nebūtų buvęs patvirtintas. Todėl aplinkybė, kad Žemės sklypui taikoma rajoninio kelio Nr. 1812 kelių apsaugos zona (20 kv. m ploto) patiems pareiškėjams buvo žinoma dar iki Plano patvirtinimo. Atsakovės teigimu, nurodytos aplinkybės patvirtina, jog pareiškėjai nepagrįstai teigia, jog kelio apsaugos zona Žemės sklypui nustatyta ir įregistruota tik po šios nuosavybės įsigijimo. Kaip patvirtina VĮ Registrų centro duomenų bazės išrašas (atsiliepimo į skundą Priedas Nr. 9) bei paviešintas žemės sklypų sujungimo Projektas,

pareiškėjams informacija apie taikomą kelių apsaugos zoną buvo žinoma dar gerokai anksčiau, iki šios apsaugos zonos teritorijos nustatymo Planu, į ką buvo atkreiptas pareiškėjų dėmesys atsakovės ankstesniuose raštuose.

Pasisakydama dėl veiklos ribojimo kelio apsaugos zonoje nurodo, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, aiškindamas Lietuvos Respublikos Konstitucijos 23 straipsnį, yra konstatavęs, kad nuosavybės neliečiamumas ir apsauga, *inter alia* (be kita ko), reiškia, jog savininkas turi teisę su jam priklausančiu turtu atlikti bet kokius veiksmus, išskyrus uždraustus įstatymo, naudoti savo turtą ir lemti jo likimą bet kuriuo būdu, kuriuo nepažeidžiamos kitų asmenų teisės ir laisvės (*Konstitucinio Teismo 2008-05-20, 2009-06-08 nutarimai*).

Nurodo, kad pagal Lietuvos Respublikos civilinį kodeksą (*toliau – CK*) nuosavybės teisė yra suprantama kaip teisė savo (savininko) nuožiūra, tačiau nepažeidžiant įstatymų ir kitų asmenų teisių ir teisėtų interesų, valdyti, naudoti nuosavybės teisės objektą ir juo disponuoti (CK 4.37 straipsnio 1 dalis). Nuosavybės teisė gali būti apribota paties savininko valia, įstatymų arba teismo sprendimo (CK 4.39 straipsnio 1 dalis).

Paaikškina, kad nagrinėjamu atveju pareiškėjų Žemės sklypui taikoma kelių apsaugos zona yra nustatyta SŽNSĮ įstatymu, todėl tai yra įstatymo nustatytas nuosavybės ribojimas. Pažymi, kad pagal SŽNSĮ 19 straipsnyje įtvirtintas specialiąsias žemės naudojimo sąlygas, kelių apsaugos zonose, Teritorijų planavimo įstatyme, Statybos įstatyme ar Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro nustatyta tvarka gavus kelio savininko ar valdytojo pritarimą (derinimą) projektui ar numatomai veiklai, leidžiama, be kita ko: statyti, rekonstruoti statinius ar įrengti įrenginius, įskaitant pastatus, kurių statyba nėra draudžiama pagal šio straipsnio 1 dalies 1 punktą, taip pat laikinus sniegą sulaikančius įrenginius rudens, žiemos ir pavasario laikotarpiais (SŽNSĮ 19 straipsnio 2 dalies 1 punktas); statinio statybos ar įrenginio įrengimo reikmėms vykdyti grunto kasimo, supylimo, tankinimo darbus (*toliau – žemės darbai*), sandėliuoti bet kokias medžiagas (SŽNSĮ 19 straipsnio 2 dalies 4 punktas); miestuose, miesteliuose ir kaimų kompaktiškai užstatytose teritorijose statyti ir (ar) rekonstruoti pastatus (jeigu rekonstravimo metu didėja pastato išorės matmenys), kurie nesusiję su kelių transporto priemonių ir eismo dalyvių aptarnavimu (SŽNSĮ 19 straipsnio 2 dalies 5 punktas); kelių apsaugos zonos dalyje, sutampančioje su kelio juostos dalimi, organizuoti renginius, susijusius su žmonių susibūrimu, vykdyti prekybinę veiklą ir (ar) kitus darbus, nenurodytus šios dalies 1–6 punktuose (SŽNSĮ 19 straipsnio 2 dalies 7 punktas).

Paaikškina, kad Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2021-07-20 įsakymu Nr. 3-353 patvirtintame Pritarimo projektui ar numatomai veiklai kelių apsaugos zonose tvarkos apraše (*toliau – Aprašas*) yra detalizuojama veiklos kelio apsaugos zonoje tvarka. Pareiškėjai Apraše nustatyta tvarka nėra kreipęsi į atsakovę pritarimo dėl galimybės vystyti naują veiklą Žemės sklype, statyti naujus statinius ar rekonstruoti esamus pastatus, todėl pareiškėjų teiginiai, kad dėl Kelio apsaugos zonos taikymo jie patyrė ar patiria suvaržymus, yra nepagrįsti. Atsakovei, kaip kelio valdytojai, tenka pareiga užtikrinti, jog kelias būtų tinkamas eismui ir atitiktų teisės aktų reikalavimus, būtent dėl to nauja veikla turi būti suderinta su kelio valdytoja. Eismo dalyvių sveikatos ir gyvybės užtikrinimas yra viešasis interesas, kuris yra svarbesnis negu ūkinės veiklos rezultatai.

Pažymi, kad SŽNSĮ nurodyti ribojimai nesumažina naudojamos Žemės sklypo erdvės, o galimybės statyti (rekonstruoti) statinius priklauso ne tik nuo kelio apsaugos zonos, bet ir turi atitiktų kitų statybą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus (Žemės sklypo dydį, statinių atstumus iki kaimyninio žemės sklypo, užstatymo tankį, aukštingumą ir pan.). Vien kelio apsaugos zonos egzistavimo Žemės sklype faktas taip pat nereiškia, kad dėl to sumažėja Žemės sklypo vertė. Atsakovė pateikė informaciją pareiškėjams, kad miestuose ir miesteliuose esantys žemės sklypai, kuriuose nustatytos kelių apsaugos zonos, gali būti naudojami pagal pagrindinę žemės naudojimo paskirtį, konkrečius projektų sprendinius suderinus su kelio valdytoja. Kaip minėta, jokių prašymų dėl pritarimo naujai veiklai ar esamos veiklos pakeitimams Žemės sklype negauta. Atsižvelgiant į tai, nustatyti ribojimai tam tikrai veiklai savaime negali būti vertinami kaip mažinantys Žemės

sklypo vertę, apsunkeinantis galimybę naudotis Žemės sklypu ar suvaržantis iki šiol tame Žemės sklype vykdytą veiklą. Pareiškėjams buvo paaiškinti veiklos apribojimai, tačiau, be abstrakčių ir deklaratyvių teiginių dėl patiriamų suvaržymų, pareiškėjai taip ir nepateikė jokių paaiškinimų ir įrodymų, kaip konkrečiai nustatyta kelių apsaugos zona suvaržo jų galimybę naudotis Žemės sklypu, kokius nuostolius jie dėl to patiria ar patyrė.

Pasisakydama dėl kompensacijos skyrimo nurodo, kad kompensacijų dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką reglamentuoja Metodika. Metodikos 8 punkte nurodyta, kad kompensacijos išmokamos pagal Metodikos 3 punkte nurodytų asmenų pateiktą Metodikos 1 priede nurodytą prašymą Kompensaciją išmokančiam asmeniui ar institucijai išmokėti Kompensaciją. Prašyme, be kitų reikalavimų, turi būti pateikta informacija apie dėl konkrečių specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo patirtus ir (ar) patiriamus realius ir pagrįstus nuostolius, kuriuos prašoma kompensuoti (Metodikos 9.4 papunktis); dokumentai, įrodantys dėl konkrečių specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo patirtus ir (ar) patiriamus konkrečius nuostolius, kuriuos prašoma kompensuoti (Metodikos 10.5 papunktis). Metodikos 24 punkte nurodyta, kad apskaičiuojant kompensacijos dydį, įvertinami tik realūs ir pagrįsti nuostoliai, nurodyti CK 6.249 straipsnio 1 dalyje.

Pažymi, kad Lietuvos Aukščiausiasis Teismas savo praktikoje yra suformavęs taisyklę, kad nuostoliai turi būti realūs, šalims draudžiama kurti hipotetinius nuostolius (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013-10-14 nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-7-335/2013). Kasacinis teismas yra taip pat nurodęs, kad bylos šalis, reikšdama reikalavimą atlyginti netiesioginius nuostolius, turi įrodyti, jog ji patyrė realių nuostolių, t. y. negavo pajamų dėl sutarties kontrahento neteisėtų veiksmų padarinių. Patirti netiesioginiai nuostoliai turi būti pagrįsti realiomis, įrodytomis, neišvengiamomis, o ne tikėtinomis pajamomis.

Paaiškina, kad pareiškėjams atsakovės raštuose buvo paaiškinta, kad prašymas išmokėti kompensaciją gali būti pradėtas nagrinėti ne anksčiau nei bus įregistruotas Planu nustatytos teritorijos, kurioje taikoma specialioji žemės naudojimo sąlyga, plotas (šiuo atveju registruotas kelių apsaugos zonos plotas yra 20 kv. m), o sprendimas išmokėti kompensaciją gali būti priimtas tik už prašyme nurodytus, argumentuotus ir dokumentiniais įrodymais pagrįstus nuostolius, patiriamus dėl Planu nustatytos teritorijos taikymo. Pagal Metodikos 23.1-23.5 punktus, kompensacijos dydis apskaičiuojamas įvertinus nuostolius, patiriamus dėl vykdomos veiklos apribojimų, pagrįstus vykdomos veiklos finansiniais dokumentais (finansinėmis ataskaitomis ir kitais duomenimis apie vykdomos veiklos pelningumą) ar kitais pateiktais nuostolius įrodančiais dokumentais arba atlyginami nuostoliai, patirti dėl veiklos planavimo ir pagrįsti buhalterinės apskaitos dokumentais ar kitais pateiktais nuostolius įrodančiais dokumentais

Atkreipia dėmesį, kad kompensacija (jos dalis) už nuostolius, patirtus dėl prarastos ir (ar) sumažėjusios galimybės naudoti, valdyti ir (ar) disponuoti žemės sklypu (jo dalimi) pagal pagrindinę žemės naudojimo paskirtį, žemės sklypo naudojimo būdą (būdus) nagrinėjamu atveju negali būti skaičiuojama, nes Aprašas leidžia numatyti veiklas pagal Žemės sklypo, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), pagrindinę žemės naudojimo paskirtį. Kompensacijos nemokamos, kai dėl tų pačių ar skirtingų apribojimų taikymo buvo atlyginta, jeigu teritorija (jos dalis), dėl kurios nustatymo atsiradusių apribojimų taikymo buvo atlyginta, sutampa su naujai nustatyta Įstatyme nurodyta teritorija (jos dalimi), t. y. kelių apsaugos zona buvo nustatyta žemės sklypo, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), kadastro duomenyse jo suformavimo metu. Pareiškėjai nepateikė dokumentų, įrodančių nuostolius, patirtus dėl prarastos ir (ar) sumažėjusios galimybės Žemės sklype (jo dalyje), patenkančiame į SŽNSĮ nurodytą teritoriją, vykdyti vykdomą ir (ar) suplanuotą vykdyti veiklą, parengtų (pradėtų rengti) planavimo ar statybos dokumentų, ar kitų nuostolių, patirtų dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo nustatytoje nurodytoje teritorijoje (tarp jų – nuostoliai, patirti dėl Metodikos 32 punkte nurodytų ne ilgiau kaip vienerius metus trunkančių apribojimų (toliau – trumpalaikiai apribojimai).

Pažymi, kad atsakovė neįpareigota apskaičiuoti, kiek sumažės Žemės sklypo vertė (jei sumažės) – tai atlieka turto vertintojai, esant abipusiam susitarimui, pareiškėjams pateikus pagrįstą ir įrodymais paremtą prašymą.

Atkreipia dėmesį, kad pareiškėjų 2025-11-05 atsakovei pateiktame rašte „Dėl nuosavybės teisių pažeidimo“ nebuvo keliamas klausimas dėl galimybės suteikti kitą lygiavertį žemės sklypą (duomenys neskelbtini) mieste, o jei tokios galimybės nėra – pateikti tokio atsakymo motyvus. Todėl savo Skunde, teigdami kad Skundžiamas raštas yra nepagrįstas ir prašydami iš naujo išnagrinėti 2025-11-05 prašymą, pareiškėjai nurodo ir tuos klausimus, kurie nebuvo keliami ankstesniuose prašymuose.

Pasisakydama dėl Skundžiamo rašto pagrįstumo nurodo, kad prašymų ir skundų administraciniam sprendimui priimti pateikimą ir nagrinėjimą reglamentuoja VAĮ 11 straipsnis, o VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punktą nustato, kad prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą.

Nurodo, kad pareiškėjai skunde nurodo, kad Skundžiamame rašte nebuvo atsakyta į jų prašymo esminį klausimą – nuosavybės teisių apribojimo kompensavimo klausimą. Tačiau ankstesniais atsakovės raštais pareiškėjams buvo išsamiai paaiškinta kompensacijos suteikimo tvarka bei reikalaujami pateikti dokumentai arba nuorodos į šiuos pavišintus dokumentus, taip pat buvo atsakyta ir į kitus jų keltus klausimus. Pareiškėjai eilinį kartą reikalauja kompensacijos už kelių apsaugos zonos nustatymą, nepateikdami jokių tai pagrindžiančių įrodymų. Tiek remiantis bendraisiais teisės principais, tiek Metodikos nuostatomis, būtent tas asmuo, kuris teigia, jog patiria nuostolius, ir turi pareigą pateikti įrodymus, pagrindžiančius šiuos nuostolius. Nepaisant to, kad pareiškėjams buvo išsamiai atsakyta dėl kompensacijos skyrimo, pareiškėjai teikia kartotinius prašymus dėl kompensacijos skyrimo, nepateikdami jokių naujų teisinių ir faktinių pagrindų, taip apsunkindami atsakovės administracinę veiklą. Vien tai, kad pareiškėjų netenkina atsakovės pateikti atsakymai į tą patį klausimą (prašymą), nereiškia, jog toleruotina tokia situacija, kai vis bandoma nepagrįstai inicijuoti procedūrą, kuriai nepateikti reikiami įrodymai.

Atsakovės atstovė posėdžio metu palaikė atsiliepime į pareiškėjų skundą nurodytus argumentus. Papildomai paaiškino aplinkybes, kad žemės sklypas, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), sujungus su kitu žemės sklypu (įsiterpusiu žemės sklypu), suformuotas Žemės sklypas, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), pagal Nekilnojamojo turto centrinio duomenų banko išrašą (su istorija) – kelių apsaugos zona žemės sklype, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), buvo nustatyta dar 2016-08-08 Nacionalinės žemės tarnybos teritorinio skyriaus vedėjo sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini), įregistruota nuo 2016-08-26, vėliau buvo perregistruota kitu pagrindu (Išrašo 9.4, 9.8 papunkčiai). Ši aplinkybė pareiškėjams buvo nurodyta 2025-09-08 rašte Nr. 2-25-12114. Paaiškino, kad atsakovei pareiškėjai nėra pateikę teisės aktais nustatytų dokumentų apie faktiškai patirtus nuostolius dėl kelio apsaugos zonos nustatymo, taip pat nėra duomenų, kad būtų pateikę prašymą leisti vykdyti tam tikrą ūkinę veiklą. Patikslino, kuriais atsakovės atsakymais buvo atsakyta į kitus pareiškėjų keltus klausimus.

Skundas atmetinas

Byloje ginčas kilo dėl akcinės bendrovės „Via Lietuva“ 2025-11-13 rašto Nr. 2-25-15814 teisėtumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad 2025-07-21 atsakovė raštu (*Pastaba: Komisijai pateiktas raštas be metaduomenų kortelės*) informavo pareiškėją L. M., kad nuo 2020-01-01 įsigaliojo SŽNSĮ, kuris įpareigojo iki 2019-12-31 įrengtos inžinerinės infrastruktūros valdytojus (tarp jų ir AB „Via Lietuva“, buvęs pavadinimas AB Lietuvos automobilių kelių direkcija)) šio įstatymo

nustatyta tvarka ir sąlygomis nustatyti (patikslinti) teritorijas, kuriose taikomos specialiosios žemės naudojimo sąlygos (šiuo atveju – valstybinės reikšmės kelių apsaugos zonos).

Šiame rašte pateikta informacija, kad vadovaujantis SŽNSĮ ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1248 „Dėl Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo įgyvendinimo“ bei Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2020 m. rugsėjo 8 d. įsakymu Nr. 3-511 patvirtintu Aerodromo, kelių, geležinkelio kelių ir jų įrenginių, geležinkelio želdinių, viešųjų ryšių tinklų elektroninių ryšių infrastruktūros apsaugos zonų planų, žemėlapių ir (ar) schemų rengimo (nerengiant teritorijų planavimo dokumento ar žemės valdos projekto) ir tvirtinimo tvarkos aprašu, parengtas ir patvirtintas Planas, kuriuo Žemės sklypo Nekilnojamojo turto registre įregistruota teritorija, kurioje taikoma specialioji žemės naudojimo sąlyga – Kelių apsaugos zonos; susipažinti su patvirtinto Plano sprendiniais galima Susisiekimo ministerijos ir Kaišiadorių rajono savivaldybės internetinėje svetainėje (pateiktos aktyvios nuorodos) ir www.geoportal.lt; pažymėjo, kad Žemės sklypas, kuriame nustatyta tokia teritorija, ir toliau lieka pareiškėjų nuosavybėje, o veiklą jame nustatytoje teritorijoje reglamentuoja SŽSNĮ 19 straipsnis bei Aprašas. Jeigu dėl pareiškėjų žemės sklype (sklypuose) nustatytos teritorijos patyrė realių nuostolių, pagrįstų dokumentais, vadovaujantis SŽSNĮ 11, 13 ir 141 straipsniais turi teisę į kompensaciją; paaiškino, kad sprendimas išmokėti kompensaciją gali būti priimtas tik už prašyme, pateiktame, vadovaujantis Metodikos nurodytus argumentuotus ir dokumentiniais įrodymais pagrįstus nuostolius, patiriamus dėl nustatytos teritorijos taikymo.

Pareiškėja kreipėsi į atsakovę su 2025-07-25 „Griežtu nesutikimu dėl kelių apsaugos zonos taikymo“, kuriame išdėstė nesutikimo su kelio apsaugos zonos nustatymo motyvus ir reikalavo: „1. Nedelsiant stabdyti krašto kelio apsaugos zonos taikymą, kol nebus įteisintos ribos ir įrodyta, kad sprendimas atitinka LR Konstituciją ir tarptautinę teisę; 2. Pateikti Planą su tiksliais koordinatėmis ir sklypo ribomis; 3. Patikslinti, ar pagrįstai ribojamas mano naudojimui teisėtai priklausantis sklypas, kuriame jau yra pastatai; 4. Informuoti, ar numatoma reikalauti pertvarkymo ar nugriovimo esamų statinių, kurie atsirado teisėtai; 5. Jei vis dėlto būtų pagrįstai taikomas ribojimas, kuris turi realią žalą – reikalauju kompensacijos, kuri būtų apskaičiuota pagal Vyriausybės nustatytą metodiką <...>“ (atsiliepimo priedas Nr. 2). Šiame kreipimesi pareiškėja nurodė, kad kompensacija gali sudaryti apie 20000-30000 Eur ir daugiau bei reikalaujama neturtinės žalos – ne mažiau 5000 Eur, pateikė apskaičiavimo mechanizmą.

Atsakovė, atsakydama į pareiškėjos L. M. 2025-07-25 nesutikimą, 2025-08-08 raštu Nr. 2-25-10793 „Dėl nesutikimo“ informavo pareiškėją, kad vadovaujantis SŽNSĮ, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1248 „Dėl Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo įgyvendinimo“ bei Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2020 m. rugsėjo 8 d. įsakymu Nr. 3-511 patvirtintu Aerodromo, kelių, geležinkelio kelių ir jų įrenginių, geležinkelio želdinių, viešųjų ryšių tinklų elektroninių ryšių infrastruktūros apsaugos zonų planų, žemėlapių ir (ar) schemų rengimo (nerengiant teritorijų planavimo dokumento ar žemės valdos projekto) ir tvirtinimo tvarkos aprašu, parengtas ir Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2025-07-11 įsakymu Nr. 3-248 patvirtintas Planas. Žemės sklype, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), nustatyta valstybinės reikšmės rajoninio kelio Nr. 1812 Žiežmariai–Nemaitonys–Stakliškės kelių AZ teritorija (20 m pločio). Žemės sklype, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), kelių (duomenys neskelbtini) užima 20 kv. m, šiuo Planu nebuvo vykdomi valstybinės reikšmės kelio Nr. 1812 platinimo darbai, nes nustatyta bei užregistruota Nekilnojamojo turto registre kelių (duomenys neskelbtini) tik esamam funkcionuojančiam keliui, pateikė elektroninių puslapių nuorodas, kuriuose galima gauti papildomą informaciją. Paaiškinta, kuriais atvejais žemės sklypo savininko sutikimas neprivalomas.

Minėtame rašte atliepiant pareiškėjos klausimus dėl ūkinės veiklos suvaržymų nurodyta, kad detali informacija dėl galimos ūkinės veiklos 20 m kelių apsaugos zonos teritorijoje vykdymo numatyta SŽNSĮ 19 straipsnio 1 punkto 1 dalyje bei Apraše.

Paaiškinta, kad prašymas išmokėti kompensaciją gali būti pradėtas nagrinėti ne anksčiau nei bus įregistruotas Planu nustatytos teritorijos, kurioje taikoma specialioji žemės naudojimo

sąlyga, plotas (šiuo atveju registruotas kelių AZ plotas yra 20 kv. m), o sprendimas išmokėti kompensaciją gali būti priimtas tik už pateiktame prašyme pagal Metodikoje nurodytus, argumentuotus ir dokumentiniais įrodymais pagrįstus nuostolius, patiriamus dėl Planu nustatytos teritorijos taikymo. Paašškinta, kad apskaičiuojant kompensacijos dydį, įvertinami tik realūs ir pagrįsti nuostoliai, nuostoliai įvertinami pagal finansines ataskaitas ar kitus duomenis apie vykdomos veiklos pelningumą, šalims draudžiama kurti hipotetinius nuostolius.

2025-08-08 rašte Nr. 2-25-10793 apibendrinant nurodyta, kad: „1. *atsižvelgiant į Pareiškėjos situaciją, Įstatymo 19 str. bei Aprašą – teisės aktuose nėra numatyta galimybė mažinti kelių AZ dydžių, o vykdyti ūkines veiklas (konkrečiau – naudoti žemės sklypą unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) statybai) arčiau nei 20 m atstumu kelių AZ teritorijose galima tik gavus kelio valdytojo pritarimą, jei apsaugos zonos planuojamos vykdyti gyvenamosios ir visuomeninės paskirties pastatų statybos ir/ar rekonstrukcijos bei kiti darbai; 2. Kadangi Bendrovė nustatydamas kelių AZ nesukelia trukdžių Pareiškėjos planuojamoms veikloms (dėl jų prašome kreiptis info@vialietuva.lt), o nuostolius įrodantys dokumentai iš Pareiškėjo pusės nepateikti (buhalteriniai dokumentai), todėl kompensavimo klausimas nėra svarstomas.*“ Rašte pateikta Žemės sklypo kelių apsaugos zonos schema (atsiliepimo priedas Nr. 1).

Pareiškėjai 2025-08-18 raštu „Dėl nuosavybės teisių pažeidimo“, adresuotam atsakovei (taip pat – Generalinei prokuratūrai, Lietuvos Respublikos Ministrėi Pirmininkei, Lietuvos Respublikos Prezidento kanceliarijai, Lietuvos Respublikos Seimui, Lietuvos Respublikos Vidaus reikalų ministerijai, Lietuvos Respublikos Vyriausybės atstovui Kauno apskr., Lietuvos Respublikos Valstybės kontrolei, Seimo kontrolierių įstaigai, Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos, Lietuvos Respublikos Teisingumo ministerijai, Lietuvos Respublikos Susisiekimo ministerijai, Lietuvos Respublikos Aplinkos ministerijai, Nacionalinei Žemės tarnybai prie Aplinkos ministerijos), nurodė, kad 2025-07-21 gautas atsakovės pranešimas apie kelių apsaugos zonos taikymą Žemės sklypui; dokumente nenurodytos tikslios ribos, nepateikta objektyvi poveikio nuosavybei analizė, nebuvo pasiūlyta jokia kompensacija. 2025-07-25 pateikė oficialų raštą „Griežtas nesutikimas dėl kelių apsaugos zonos taikymo“, o 2025-08-08 gavo AB „Via Lietuva“ atsakymą „Dėl nesutikimo“ (registracijos Nr. 2-25-10793), kuriame pripažinta, kad: „*mano sklype įregistruota 20 m pločio kelių apsaugos zona (plotas – 20 m²), patvirtinta Susisiekimo ministro įsakymu; ribojimas įregistruotas Nekilnojamojo turto registre; kompensacija galėtų būti svarstoma tik pateikus veiklos finansinių nuostolių įrodymus; ribojimas netaikomas esamiems statiniams, bet apriboja naują veiklą*“. Reikalavimų atsakovei šiame kreipimesi nesuformavo (atsiliepimo priedas Nr. 4).

Atsakovė, atsakydama į 2025-08-18 pareiškėjų kreipimąsi, 2025-09-08 raštu Nr. 2-25-12114 „Dėl pagalbos prašymo dėl nustatytų kelio apsaugos zonų“, nurodė, kad teikia papildymą prie jau pateikto atsakymo, kuriame informuoja, kad atsakovė gavo pareiškėjų 2025-07-25 nesutikimą: „Griežtas nesutikimas dėl kelių apsaugos zonos taikymo“. Papildo paaiškinimą, kad vadovaujantis VĮ Registrų centro nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašu, pareiškėjų Žemės sklypas suformuotas (gautas sujungus daiktus, kurių buvę unikalūs Nr. (duomenys neskelbtini) ir Nr. (duomenys neskelbtini)) 2023 metų balandį atliekant kadastrinius matavimus bei paaiškino, kad nuo 2023-01-01 Žemės sklypo planuose apsaugos zonos nėra žymimos bei nėra surašomi žemės sklypo plane „Duomenys apie žemės sklypui nustatytas teritorijas, kuriose taikomos specialiosios žemės naudojimo sąlygos“, tačiau šios teritorijos, kuriose taikomos specialiosios žemės naudojimo sąlygos yra aktualios visiems žemės sklypams be išimčių ir šiuo metu vyksta visų teritorijų registravimas vieningoje Nekilnojamojo turto registro sistemoje.

Minėtame rašte nurodyta, kad duomenys apie žemės sklypui nustatytas teritorijas, kuriose taikomos specialiosios žemės naudojimo sąlygose buvo surašomos žemės sklypo plano formoje tik iki 2022-12-31 (tuo tarpu pareiškėjų žemės sklypas suformuotas vėliau). Todėl aplinkybė, jog rajoninio kelio Nr. 1812 (Žiežmariai–Nemaitonys–Stakliškės) kelių apsaugos zona (20 kv. m ploto) taikoma pareiškėjų Žemės sklypui, pareiškėjams buvo žinoma, kadangi žemės sklypo savininkai sutiko su parengtu projekto autorės D. Š. Projektu dar iki Plano patvirtinimo; pažymi, kad

valstybinės reikšmės kelių apsaugos zonos registruojamos vadovaujantis nuo 2020-01-01 įsigaliojusiu SŽNSĮ; Įstatyme numatyta, kad žemės savininko, valstybinės ar savivaldybės žemės patikėtinio sutikimas neprivalomas, kai, tenkinant viešąjį interesą, šiame Įstatyme nurodytos teritorijos nustatomos teritorijų planavimo dokumentuose ar žemės valdos projektuose arba šių teritorijų planus, žemėlapius ir (ar) schemas įstatymų, Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka patvirtina Vyriausybė, įstatymų ar Vyriausybės įgaliota institucija nerengiant teritorijų planavimo dokumento ar žemės valdos projekto šiais atvejais: <...valstybei ar savivaldybei priklausantiems keliams...> (atsiliepimo priedas Nr. 3).

Pareiškėjai pateikė 2025-10-05 prašymą adresatų grupei, įskaitant atsakovę, kuriame suformuluoti bendri reikalavimai, įskaitant inicijuoti žemės ar jos dalies išpirkimą ir ją perduoti valstybės reikmėms arba nustatyti atlygintą servitutą; taip pat pateikti aiškias tyrimo išvadas dėl SŽNS poveikio nuosavybės teisei ir konkrečius sprendimus (įskaitant kompensacijos dydžio ir pagrindo nurodymą).

Atsakovė, atsakydama į pareiškėjų 2025-10-05 prašymą, 2025-10-16 raštu Nr. 2-25-14308 informavo pareiškėjus, kad neturi įgaliojimų oficialiai aiškinti Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų nuostatas ir jų taikymą ir daryti vertinamojo pobūdžio išvadas, informavo, kad atsakovės 2025-09-08 raštu Nr. 2-25-12114 pateikti atsakymai dėl šių klausimų: 1) kelio AZ nustatymo pagrindo; 2) ūkinės veiklos galimybių žemės sklype (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)); 3) kompensavimo tvarkos dėl nustatytos kelio AZ, todėl vadovaujantis VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, pakartotinai jų nenagrinės.

Šiame rašte *dėl prašymo inicijuoti žemės (ar jos dalies) išpirkimą ir ją perduoti valstybės reikmėms* nurodė, kad pagal Žemės įstatymo 45 straipsnio 1 dalį, žemė ir joje esantis kitas privatus nekilnojamas turtas visuomenės poreikiams iš privačios žemės savininkų gali būti paimami, panaikinamos daiktinės teisės į žemę ir joje esantį kitą nekilnojamąjį turtą ir, gavus subjektų, nustačiusių suvaržymus, sutikimus, paimamam turtui Nekilnojamojo turto registre įregistruoti suvaržymai panaikinami, ir privačios žemės nuomos ir panaudos sutartys prieš terminą nutraukiamos arba tam tikslui valstybinės žemės nuomos ir panaudos sutartys prieš terminą nutraukiamos tik išimtiniais atvejais Nacionalinės žemės tarnybos vadovo sprendimu pagal valstybės institucijos, asmens, nurodyto šio straipsnio 5 dalyje, ar savivaldybės tarybos prašymą, kai ši žemė pagal specialiojo teritorijų planavimo dokumentus, savivaldybės lygmens miesto teritorijos bendrąjį planą, vietovės lygmens kompleksinio teritorijų planavimo dokumentus, įskaitant valstybei svarbių projektų teritorijų planavimo dokumentus, parengtus Teritorijų planavimo įstatymo nustatyta tvarka, valstybinės reikšmės miškų plotų schemas, ar Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatyme nustatytais atvejais tenkinant viešąjį interesą reikalinga, be kita ko, viešosios geležinkelių infrastruktūros objektams, keliams, magistraliniams vamzdynams, elektroninių ryšių infrastruktūros objektams, energetikos objektams ir jų technologiniams priklausiniams statyti, taip pat jiems eksploatuoti reikalingiems visuomenės reikmėms skirtiems inžineriniams statiniams. Kadangi jokių valstybinės reikšmės kelio Nr. 1812, prie kurio yra pareiškėjų žemės sklypas, plėtos planų ir projektų, kurių sprendiniams įgyvendinti reikėtų privačios žemės, nėra parengta ir neplanuojama rengti, jokia pareiškėjų žemės sklypo dalis negali būti paimama visuomenės poreikiams (išperkama); *dėl prašymo nustatyti atlygintą servitutą* nurodė, kad servitutas yra daiktinė teisė, kuri CK 4.111 straipsnio 1 dalyje apibrėžiama kaip teisė į svetimą nekilnojamąjį daiktą, suteikiama naudotis tuo svetimu daiktu (tarnaujančiuoju daiktu), arba to daikto savininko teisės naudotis daiktu apribojimas, siekiant užtikrinti daikto, dėl kurio nustatomas servitutas (viešpataujančiojo daikto), tinkamą naudojimą. Servitutas nustatomas tik tuomet, kai jis yra objektyviai būtinas ir yra vienintelė ir būtina priemonė užtikrinti šalia esančio sklypo savininko interesus. Pagal Kelių įstatymo 2 straipsnio 6 dalį, kelio AZ – abipus kelio briaunų esanti žemės juosta, kurioje ribojama ūkinė veikla. Kelio AZ yra papildomas plotas šalia kelio juostos (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)), skirtas keliui apsaugoti ir eismo saugumui užtikrinti. Tuo tarpu valstybinės reikšmės kelias šalia pareiškėjų Žemės sklypo yra eksploatuojamas (prižiūrimas) tik savo žemės sklype (kelio juostoje), todėl atsakovė neturi jokių interesų kelio

priežiūrai naudotis pareiškėjų Žemės sklypo dalimi. Kelio AZ nustatymas pareiškėjų Žemės sklype nesukuria jokio objektyvaus būtinumo servituto nustatymui; *dėl prašymo pateikti aiškias tyrimo išvadas dėl SŽNSĮ poveikio nuosavybės teisei ir konkrečius Sprendimus* nurodė, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2021 m. liepos 20 d. įsakymu Nr. 3-353 patvirtintu Pritarimo projektui ar numatomai veiklai kelių apsaugos zonose tvarkos aprašu, miestuose ir miesteliuose esantys žemės sklypai, kuriuose nustatytos kelių AZ, gali būti naudojami pagal pagrindinę žemės naudojimo paskirtį, konkrečius projektų sprendinius suderinus su kelio valdytoju. Atsakovė neturi duomenų, kad pareiškėjai dėl kelio AZ patiria (patirs) reikšmingą poveikį jų nuosavybės teisei valdomam Žemės sklypui (atsiliepimo priedas Nr. 5).

Pareiškėjai 2025-11-05 prašymu „Dėl nuosavybės teisių pažeidimo“ kreipėsi į atsakovę (taip pat adresuota – Lietuvos Respublikos Ministrui Pirmininkui, Lietuvos Respublikos Prezidento kanceliarijai, Lietuvos Respublikos Seimui, Lietuvos Respublikos Vidaus reikalų ministerijai, Lietuvos Respublikos Vyriausybės atstovui Kauno apskr., Lietuvos Respublikos Valstybės kontrolei, Seimo kontrolierių įstaigai, Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos, Lietuvos Respublikos Teisingumo ministerijai, Lietuvos Respublikos Susisiekimo ministerijai, Lietuvos Respublikos Aplinkos ministerijai, Nacionalinei Žemės tarnybai prie Aplinkos ministerijos), kuriame nurodo, kad atsako į atsakovės 2025-10-16 raštą ir anksčiau pateiktą 2025-08-08 raštą Nr. 2-25-10793 ir informuoja, kad yra Žemės sklypo savininkas; nuosavybės teisę įgijo pagal (duomenys neskelbtini) pirkimo–pardavimo sutartį, o nuosavybė Nekilnojamojo turto registre įregistruota nuo (duomenys neskelbtini) (NTR išrašas Nr. (duomenys neskelbtini), sudarytas 2020-03-24 13:23:21). To paties NTR išrašo duomenimis sklype taikomos specialiosios žemės naudojimo sąlygos, tarp jų kelių apsaugos zona 0,002 ha, o įrašas apie šių sąlygų taikymą galioja nuo 2020-01-02. Vadinasi, registrinis suvaržymas atsirado po nuosavybės įregistravimo, todėl kyla tiesioginė pareiga atlyginti už ribojimų sukeltus nuostolius. Nurodo, kad atsakovė raštuose aiškiai pripažįsta, kad sklype įregistruota 20 kv. m kelių apsaugos zona, kad šis ribojimas netaikomas esamiems statiniams, tačiau apriboja naują veiklą; tuo pačiu suformuluoja teiginį, jog kompensacija būtų svarstyta tik pateikus veiklos finansinių nuostolių įrodymus, o 2025-10-16 rašte kompensacijos klausimą nukreipia į išpirkimo ar servituto temas, eliminuojant atsakovės pareigą spręsti kompensaciją; pabrėžia, kad tokie teiginiai ir interpretacijos neatitinka teisinio reguliavimo. Nurodo, kad atsakovės argumentas, kad kompensacija svarstyta tik pateikus veiklos finansinių nuostolių įrodymus, yra teisiškai klaidingas ir prieštarauja SŽNSĮ 13 straipsniui bei Metodikos 23, 24 punktams, nes ignoroja privalomą rinkos vertės sumažėjimo, naudojimo ir disponavimo suvaržymo bei kitų nuostolių vertinimą; neturi teisinės reikšmės bandymas kompensacijos pareigą pakeisti išpirkimo (Žemės įstatymo 45 straipsnis) ar servituto (CK 4.111 straipsnis) procedūromis; pažymi, kad SŽNSĮ 7 straipsnio 3 dalies 6 punktas, kuriuo remiasi atsakovė nurodydama, jog savininko sutikimas nustatant apsaugos zonas keliams nėra privalomas, nereikia ir negali būti aiškinamas kaip kompensacijos pareigos paneigimas, ši norma reglamentuoja nustatymo procedūrą, o ne atleidžia nuo nuostolių atlyginimo; kompensacinė pareiga nustatyta SŽNSĮ 13 straipsnyje ir įgyvendinama pagal Metodiką.

Minėtu prašymu *inicijuoja* kompensacijos procedūrą už 20 kv. m kelių apsaugos zonos taikymą pareiškėjo sklype ir reikalauja nedelsiant pereiti prie pilnos apimties kompensacijos apskaičiavimo ir išmokėjimo pagal SŽNSĮ 13 straipsnį ir Metodikos 23, 24 punktus, pateikiant aiškią skaičiavimo išklotinę su nurodytais kriterijais, taikytą atstumų ir ribų pagrindimą, taip pat pridėtus brėžinius ir 20 kv. m ploto skaičiavimo dokumentus ribų tikslumo patikrai.

Atsakovė Skundžiamu raštu nurodė, kad atsižvelgiant į tai, kad į pareiškėjų 2025-11-05 prašymą tapačiu klausimu atsakovė išnagrinėjo ir atsakė 2025-08-08 raštu Nr. 2-25-10793 „Dėl nesutikimo“ į 2025-07-25 L. M. raštą – griežtą nesutikimą; 2025-09-08 raštu Nr. 2-25-12114 „Dėl pagalbos prašymo dėl nustatytų kelio apsaugos zonų“ į N. M. 2025-08-18 raštą dėl nuosavybės teisių pažeidimo; 2025-10-16 raštu Nr. 2-25-14308 „Dėl L. M. ir N. M. 2025-10-05 prašymo“ į pareiškėjų 2025-10-05 raštą dėl nuosavybės pažeidimo, o pakartotinai atsiųstame pareiškėjų 2025-11-05 prašyme nenurodyta naujų aplinkybių ar argumentų, leidžiančių abejoti nurodytu raštu

pagrįstumu, todėl, vadovaujantis VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, pareiškėjų 2025-11-05 prašymas paliekamas nenagrinėtas.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja VAI, SŽNSĮ, Aprašas, Metodika, -Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos - Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Aptarnavimo taisyklės) ir kt. teisės aktai.

Vadovaujantis VAI 2 straipsnio 20 dalimi ir 4 straipsnio 2 dalimi, prie viešojo administravimo subjektų, o taip pat prie valstybinio administravimo subjektų priskiriama ir valstybės valdoma įmonė. VAI 2 straipsnio 23 dalyje nustatyta, kad šiame įstatyme vartojama sąvoka „valstybės valdoma įmonė“ suprantama taip, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatyme. Šio įstatymo 2 straipsnio 16 dalyje numatyta, jog valstybės valdoma įmonė reiškia ir valstybės valdomą bendrovę. Pagal minėto Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 2 straipsnio 15 dalį, valstybės valdoma bendrovė – akcinė bendrovė ir (ar) uždaroji akcinė bendrovė, kurios valstybei nuosavybės teise priklausančios akcijos suteikia daugiau kaip 1/2 balsų visuotiniame akcininkų susirinkime.

Akcinės bendrovės „Via Lietuva“ (*Komisijos pastaba: 2023-01-02 valstybės įmonė Lietuvos automobilių kelių direkcija pertvarkyta į akcinę bendrovę, o nuo 2024-03-05 bendrovės pavadinimas pakeistas į „Via Lietuva“*) 100 proc. akcijų nuosavybės teise priklauso valstybei, o Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerija įgyvendina valstybės, kaip akcinės bendrovės „Via Lietuva“ akcininkės, turtines ir neturtines teises bei pareigas (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2022-11-09 nutarimas Nr. 1098 „Dėl sutikimo pertvarkyti valstybės įmonę Lietuvos automobilių kelių direkciją į akcinę bendrovę ir valstybės turto investavimo“; Kelių įstatymo 4 straipsnio 2 dalis).

VAI 5 straipsnio 1 dalies 4 punkte reglamentuota viešojo administravimo įgaliojimų suteikimo forma: valstybės valdomoms įmonėms viešojo administravimo įgaliojimai gali būti suteikti įstatymu, tiesiogiai taikomu Europos Sąjungos teisės aktu, ratifikuota Lietuvos Respublikos tarptautine sutartimi, kai tame teisės akte nurodomas veikiančio ar numatomo steigti viešojo administravimo subjekto pavadinimas arba pavadinimas ir teisinė forma, arba paskirtis ir šiam subjektui nustatomi konkretūs viešojo administravimo įgaliojimai. To paties straipsnio 2 dalies 4 punktą numato, kad valstybės valdomoms įmonėms gali būti suteikiami įgaliojimai atlikti funkcijas šio įstatymo 6 straipsnio 2 ir 3 punktuose nustatytoje viešojo administravimo srityse ir tik tais atvejais, kai pagrindžiama, kad nėra valstybės institucijų ar įstaigų, kurioms šie įgaliojimai gali būti suteikti, ir kai tokie įgaliojimai yra tiesiogiai susiję su tų valstybės valdomų įmonių veiklos tikslais, išskyrus atvejus, kai registru (kadastru), įskaitant valstybės registrus ir žinybinius registrus, valstybės ir kitų informacinių sistemų valdytojais ir (ar) tvarkytojais yra valstybės valdomos įmonės, – joms gali būti suteikiami įgaliojimai atlikti funkcijas šio įstatymo 6 straipsnio 1, 2 ir 3 punktuose nustatytoje viešojo administravimo srityse. Taigi paprastai valstybės valdomai įmonei gali būti suteikti įgaliojimai veikti tokiose viešojo administravimo srityse kaip administracinių sprendimų priėmimas, administracinių paslaugų teikimas (VAI 6 straipsnio 2, 3 punktai).

Pagal aptartą teisinį reglamentavimą, atsakovė laikytina viešojo administravimo subjektu, kuriam atitinkamoje srityje yra pavesta atlikti viešąjį administravimą.

Pagal VAI 2 straipsnio 1 dalį, administracinė paslauga – šio įstatymo nurodyta viešojo administravimo veikla, susijusi su dokumentų išdavimu ar informacijos teikimu. VAI išskiria dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: prašymą – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijusį asmens kreipimąsi į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAI 2 straipsnio 10 dalis) ir skundą – asmens kreipimąsi į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (VAI 2 straipsnio 12 dalis).

Vadovaujantis VAI 3 straipsniu, viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujami viešojo administravimo principais. VAI 3 straipsnio 5 punkte įtvirtintas išsamumo principas reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

VAI 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta: administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas); administracinio sprendimo motyvai (6 punktas).

Pagal VAI 11 straipsnio 1 dalį, asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas Aptarnavimo taisykles. Aptarnavimo taisyklės reglamentuoja prašymų ir skundų nagrinėjimą ir asmenų aptarnavimą viešojo administravimo subjektuose, taip pat subjektuose, kurie teikia viešąsias paslaugas ir nagrinėja prašymus ir skundus dėl šių viešųjų paslaugų (1 punktas). Pagal šių taisyklių 35 punktą prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (Aptarnavimo taisyklių 45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualių klausimų atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (Aptarnavimo taisyklių 45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka (Aptarnavimo taisyklių 45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Aptarnavimo taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis). Pagal Aptarnavimo taisyklių 47 punkto reikalavimus, atsakyme į prašymą ar skundą arba institucijos siunčiamame pranešime apie asmens prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis asmuo turi būti informuojamas apie tokio atsakymo ar pranešimo apskundimo tvarką, vadovaujantis VAI 14 straipsniu, nurodant konkrečios institucijos (-ų), kuriai (-ioms) gali būti paduotas skundas, pavadinimą (-us) ir adresą (-us), taip pat terminą (-us), per kurį (-iuos) gali būti pateiktas skundas.

Aptarnavimo taisyklių 29 punkte nurodyta, jog prašymai ir skundai gali būti nenagrinėjami VAI 11 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytais atvejais, taip pat kituose įstatymuose nustatytais pagrindais.

VAI 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu: <...> paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą (3 punktas).

SŽNSĮ nustato specialiąsias žemės naudojimo sąlygas, nurodo teritorijas, kuriose šios sąlygos turi būti taikomos (toliau – šiame įstatyme nurodytos teritorijos), reglamentuoja šių teritorijų nustatymą ir nustato šiame procese dalyvaujančių asmenų teises ir pareigas, sudaro teisinę prielaidą šiame įstatyme nurodytas teritorijas centralizuotai registruoti Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto registre. Šio įstatymo tikslas – užtikrinti visuomenės sveikatos saugą, šiame įstatyme nurodytų objektų ar veiklos apsaugą nuo neigiamų veiksnių ar poveikio, valstybės saugumą, aplinkos ir viešojo intereso apsaugą šiame įstatyme nurodytose teritorijose (1 straipsnis). Šio straipsnio 3 skyriaus 2 skirsnyje reglamentuojama Kelių apsaugos zonos ir jose taikomos specialiosios žemės naudojimo sąlygos.

SŽNSĮ 13 straipsnis reglamentuoja kompensacijos dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo nustatytose šiame įstatyme nurodytose teritorijose. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kompensacijos dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo šiame įstatyme nurodytose

teritorijose, nustatytose tenkinant viešąjį interesą, kai žemės savininko, valstybinės ar savivaldybės žemės patikėtinio sutikimas neprivalomas (toliau – kompensacijos), apskaičiuojamos ir išmokamos Vyriausybės nustatyta tvarka vadovaujantis šio straipsnio 4 dalimi. Kompensacijos išmokamos vieną kartą arba mokamos kiekvienais metais ne ilgiau kaip 3 metus, išskyrus atvejus, kai kituose įstatymuose nustatyta kitaip. Straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, kad kompensacijas turi teisę gauti žemės sklypo ar teritorijos, kurioje nesuformuoti žemės sklypai, patenkančių į nustatytas šiame įstatyme nurodytas teritorijas, savininkas, valstybinės ar savivaldybės žemės patikėtinis, taip pat asmuo, kurio teisė į žemės sklypą įregistruota Nekilnojamojo turto registre ir (ar) nustatytoje šiame įstatyme nurodytoje teritorijoje esančių Nekilnojamojo turto registre įregistruotų nekilnojamųjų daiktų savininkai pagal kiekvieno jų atskirai patiriamų nuostolių dydį.

Minėto straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad asmuo, turintis teisę į kompensaciją (ar šio asmens teisių ir pareigų perėmėjas), Vyriausybės nustatyta tvarka dėl jos kreipiasi į asmenį, suinteresuotą ūkinės ir (ar) kitokios veiklos, dėl kurios tenkinant viešąjį interesą nustatyta šiame įstatyme nurodyta teritorija, vykdymu, ar į šio asmens teisių ir pareigų perėmėją, o kai tokio nėra, – į instituciją, nustačiusią šią teritoriją. Pagal 13 straipsnio 4 dalies nuostatas, kompensacijos dydis apskaičiuojamas Vyriausybės nustatyta tvarka įvertinus žemės sklype ar teritorijoje, kurioje nesuformuoti žemės sklypai, patenkančiuose į nustatytas šiame įstatyme nurodytas teritorijas, taikomų specialiųjų žemės naudojimo sąlygų visumą: *nuostolius, patiriamus dėl vykdomos veiklos, suplanuotos veiklos (kai buvo pradėtos vykdyti procedūros, reikalingos šiai veiklai) ir (ar) galimybės valdyti, naudoti ir (ar) disponuoti Nekilnojamojo turto registre įregistruotu nekilnojamoju daiktu sumažėjimo, galimybės naudoti žemės sklypą pagal pagrindinę žemės naudojimo paskirtį, žemės sklypo naudojimo būdą (būdus) praradimo, kitus nuostolius*. Kai viena ar abi šalys nesutinka su apskaičiuotu kompensacijos dydžiu ir (ar) kai dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo turi būti kompensuojama valstybinės žemės patikėtinui teritorijose, kuriose nesuformuoti žemės sklypai, nuostolių dydis apskaičiuojamas taikant Turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatyme nustatytą individualų turto ir (ar) verslo vertinimą (turto vertinimo metodas parenkamas atsižvelgiant į Vyriausybės nustatytus kriterijus), *kurį užsako ir už vertinimo darbus sumoka šiuo vertinimu suinteresuota šalis*. Tais atvejais, kai kompensacijos apskaičiuojamos teritorijose, kuriose nesuformuoti žemės sklypai, individualų turto ir (ar) verslo vertinimą užsako ir už vertinimo darbus sumoka asmuo, suinteresuotas ūkinės ir (ar) kitokios veiklos, dėl kurios nustatytos šiame įstatyme nurodytos teritorijos, vykdymu, ar šio asmens teisių ir pareigų perėmėjas, o kai tokio nėra, – institucija, nustačiusi šią teritoriją.

Kaip minėta, Skundžiamu raštu pareiškėjai informuoti, kad nenagrinės pareiškėjų 2025-11-05 prašymo, nes atsakymai tais pačiais klausimais pateikti 2025-08-08 raštu Nr. 2-25-10793 „Dėl nesutikimo“ atsakant į 2025-07-25 L. M. raštą – griežtą nesutikimą; 2025-09-08 raštu Nr. 2-25-12114 „Dėl pagalbos prašymo dėl nustatytų kelio apsaugos zonų“ atsakant į N. M. 2025-08-18 raštą dėl nuosavybės teisių pažeidimo; 2025-10-16 raštu Nr. 2-25-14308 „Dėl L. M. ir N. M. 2025-10-05 prašymo“ atsakant į pareiškėjų 2025-10-05 raštą dėl nuosavybės pažeidimo, o naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnių atsakymų pagrįstumu, nėra pateikta (VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto pagrindu).

Komisija, įvertinusi visą bylos medžiagą, pareiškėjų teiktus besikartojančius prašymus, jų turinį, Skundžiamą raštą, ankstesnius atsakovės raštus, daro išvadą, kad nėra pagrindo naikinti Skundžiamo rašto.

Komisija, spręsdama ar atsakovė pagrįstai paliko nenagrinėtą pareiškėjų 2025-11-05 prašymą, visų pirma vertina, ar pareiškėjai į atsakovę kreipėsi pakartotinai tapačiu klausimu ir ar jiems buvo tinkamai atsakyta ankstesniu / ankstesniais raštais.

Pareiškėjai 2025-11-05 prašyme akcentavo, kad nesutinka su anksčiau pateikta pozicija, kad kompensacija svarstyтина, tik pareiškėjams pateikus veiklos finansinių nuostolių įrodymus, teigė, pareiškėjų atžvilgiu turi būti taikomos SŽNSĮ 13 straipsnio ir Metodikos 23, 24 straipsnio nuostatos.

Minėtu raštu pareiškėjai nurodė, kad formaliai inicijuoja kompensacijos procedūrą už 20 kv. m kelių apsaugos zonos taikymą pareiškėjo sklype ir reikalauja nedelsiant pereiti prie pilnos apimties kompensacijos apskaičiavimo ir išmokėjimo pagal SŽNSĮ 13 straipsnį ir Metodikos 23, 24 punktus, pateikiant aiškią skaičiavimo išsklotinę su nurodytais kriterijais, taikytų atstumų ir ribų pagrindimą, taip pat pridėtus brėžinius ir 20 kv. m ploto skaičiavimo dokumentus ribų tikslumo patikrai. Taip pat suformulavo reikalavimą, kuris galėtų būti siejamas su atsakove – *„nedelsiant užtikrinti teisingą kompensaciją pilna apimtimi ir pateikti atsakymą su apskaičiavimo dokumentais artimiausiu terminu“*.

Taigi, Komisijos vertinimu, esminis 2025-11-05 prašyme išdėstytas reikalavimas akivaizdžiai susijęs su pareiškėjų jau ankstesniais prašymais inicijuoto kompensacijos už kelio apsaugos zonos Žemės sklype nustatymą klausimais. Prašyme nurodytos aplinkybės taip pat siejamos su šios kompensacijos apskaičiavimu ir išmokėjimu.

Kaip matyti iš bylos medžiagos, pareiškėja 2025-07-25 „Griežtu nesutikimu dėl kelių apsaugos zonos taikymo kėlė klausimą dėl kompensacijos, t. y. nurodė, kad *„reikalauju kompensacijos, kuri būtų apskaičiuota pagal Vyriausybės nustatytą metodiką“* bei nurodė, kad kompensacija gali sudaryti apie 20000-30000 Eur ir daugiau bei reikalaujama neturtinės žalos – ne mažiau 5000 Eur, pateikė apskaičiavimo mechanizmą.

Atsakovė 2025-08-08 raštu Nr. 2-25-10793 „Dėl nesutikimo“ paaiškino, kad prašymas išmokėti kompensaciją gali būti pradėtas nagrinėti ne anksčiau nei bus įregistruotas Planu nustatytos teritorijos, kurioje taikoma specialioji žemės naudojimo sąlyga, plotas (šiuo atveju registruotas kelių AZ plotas yra 20 kv. m), o sprendimas išmokėti kompensaciją gali būti priimtas tik už pateiktame prašyme pagal Metodikoje nurodytus, argumentuotus ir dokumentiniais įrodymais pagrįstus nuostolius, patiriamus dėl Planu nustatytos teritorijos taikymo. Paaiškinta, kad apskaičiuojant kompensacijos dydį, įvertinami tik realūs ir pagrįsti nuostoliai, nuostoliai įvertinami pagal finansines ataskaitas ar kitus duomenis apie vykdomos veiklos pelningumą, šalims draudžiama kurti hipotetinius nuostolius.

2025-08-08 rašte Nr. 2-25-10793 taip pat paaiškinta, kad *„Kadangi Bendrovė nustatydamą kelių AZ nesukelia trukdžių Pareiškėjos planuojamoms veikloms (dėl jų prašome kreiptis info@vialietuva.lt), o nuostolius įrodantys dokumentai iš Pareiškėjo pusės nepateikti (buhalteriniai dokumentai), todėl kompensavimo klausimas nėra svarstomas.“*

Pareiškėjai 2025-08-18 raštu „Dėl nuosavybės teisių pažeidimo“, kuris be kitų adresatų, buvo adresuotas ir atsakovei, nurodyta, kad AB „Via Lietuva“ atsakyme „Dėl nesutikimo“ (registracijos Nr. 2-25-10793) nebuvo pasiūlyta jokia kompensacija. Reikalavimų atsakovei šiame kreipimesi nebuvo suformuluota. Atsakovė, reaguodama į 2025-08-18 pareiškėjų kreipimąsi, 2025-09-08 raštu Nr. 2-25-12114 „Dėl pagalbos prašymo dėl nustatytų kelio apsaugos zonų“, papildė paaiškinimą dėl kelio apsaugos zonos įregistravimo Nekilnojamojo turto registre aplinkybių.

Pareiškėjai pateikė 2025-10-05 prašymą adresatų grupei, įskaitant atsakovę, kuriame suformuluoti bendri reikalavimai, įskaitant inicijuoti žemės ar jos dalies išpirkimą ir ją perduoti valstybės reikmėms arba nustatyti atlygintą servitutą; taip pat pateikti aiškias tyrimo išvadas dėl SŽNS poveikio nuosavybės teisei ir konkrečius sprendimus (įskaitant kompensacijos dydžio ir pagrindo nurodymą). Atsakovė 2025-10-16 raštu Nr. 2-25-14308 be kita ko, informavo pareiškėjus, kad neturi įgaliojimų oficialiai aiškinti Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų nuostatas ir jų taikymą ir daryti vertinamojo pobūdžio išvadas, informavo, kad atsakovės 2025-09-08 raštu Nr. 2-25-12114 pateikti atsakymai dėl šių klausimų: 1) kelio AZ nustatymo pagrindo; 2) ūkinės veiklos galimybių žemės sklype (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)); 3) kompensavimo tvarkos dėl nustatytos kelio AZ, todėl vadovaujantis VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, pakartotinai jų nenagrinės. Paaiškino *dėl prašymo inicijuoti žemės (ar jos dalies) išpirkimą ir ją perduoti valstybės reikmėms, dėl prašymo nustatyti atlygintą servitutą, dėl prašymo pateikti aiškias tyrimo išvadas dėl SŽNS poveikio nuosavybės teisei ir konkrečius Sprendimus* nurodė, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2021 m. liepos 20 d. įsakymu Nr. 3-353 patvirtintu Pritarimo projektui ar numatomai veiklai kelių apsaugos zonose tvarkos aprašu,

miestuose ir miesteliuose esantys žemės sklypai, kuriuose nustatytos kelių AZ, gali būti naudojami pagal pagrindinę žemės naudojimo paskirtį, konkrečius projektų sprendinius suderinus su kelio valdytoju. Atsakovė neturi duomenų, kad pareiškėjai dėl kelio AZ patiria (patirs) reikšmingą poveikį jų nuosavybės teise valdomam Žemės sklypui.

Komisijos vertinimu, pastarajame atsakovės atsakyme buvo papildyti duomenys ir atsakovės pozicija dėl kompensavimo galimybių (ne tik tiesiogiai išmokant pinigine kompensacija) už pareiškėjų Žemės sklype įregistruotą kelio apsaugos zoną.

Aptartuose AB „Via Lietuva“ atsakymuose išreikšta aiški pozicija, kad nėra teisinio pagrindo spręsti dėl kompensacijos už Žemės sklype įregistruotą kelio apsaugos zoną, nes nėra patvirtinto Plano, taip pat, pareiškėjai teisės aktų nustatyta tvarka nėra pareiškę prašymo dėl ūkinės veiklos, kuri dėl minėtų apribojimų nebūtų galima, taip pat nėra pateiktų nustatytos formos prašymo dėl kompensacijos su patirtų nuostolių tinkamu pagrindu. Atsakovė atsiliepime į skundą nurodė, kad pareiškėjai nepateikė dokumentų, įrodančių nuostolius, patirtus dėl prarastos ir (ar) sumažėjusios galimybės Žemės sklype (jo dalyje), patenkančiame į SŽNSĮ nurodytą teritoriją, vykdyti vykdomą ir (ar) suplanuotą vykdyti veiklą, parengtų (pradėtų rengti) planavimo ar statybos dokumentų, ar kitų nuostolių, patirtų dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo nustatytoje nurodytoje teritorijoje (tarp jų – nuostoliai, patirti dėl Metodikos 32 punkte nurodytų ne ilgiau kaip vienerius metus trunkančių apribojimų (toliau – trumpalaikiai apribojimai). Pareiškėjai į bylą nepateikė duomenų, kurie paneigtų šias aplinkybes.

Komisijos vertinimu, ankstesniuose atsakovės raštuose yra pakankamai išsamiai nurodytos aplinkybės ir įvardintas teisinis reglamentavimas, nulėmęs tiek kelio apsaugos zonos įregistravimą, tiek kompensacijos už kelio apsaugos zonos įregistravimą pareiškėjų Žemės sklype klausimo nagrinėjimą atsakovės kompetencijos ribose.

Dėl pareiškėjų argumento, kad nebuvo vertinta kaip nauja aplinkybė, nurodyta pareiškėjų 2025-11-05 prašyme, jog kelio apsaugos zona buvo įregistruota vėliau nei pareiškėjai įsigijo Žemės sklypą, Komisija sprendžia, kad atsakovė pagrįstai jos nelaikė naujai nurodyta, nes ji buvo nurodyta ir 2025-08-18 pareiškėjų prašyme. Be to, kaip jau minėta, iš bylos medžiagos matyti, kad ji neatitinka faktinės situacijos.

Kaip nustatyta byloje, pareiškėjai 2025-11-05 prašyme, kuris be atsakovės, taip pat adresuotas Lietuvos Respublikos Ministrui Pirmininkui, Lietuvos Respublikos Prezidento kanceliarijai, Lietuvos Respublikos Seimui, Lietuvos Respublikos Vidaus reikalų ministerijai, Lietuvos Respublikos Vyriausybės atstovui Kauno apskr., Lietuvos Respublikos Valstybės kontrolei, Seimo kontrolierių įstaigai, Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos, Lietuvos Respublikos Teisingumo ministerijai, Lietuvos Respublikos Susisiekimo ministerijai, Lietuvos Respublikos Aplinkos ministerijai, Nacionalinei Žemės tarnybai prie Aplinkos ministerijos, akcentavo, kad kelio apsaugos zona Žemės sklype įregistruota po pareiškėjų Žemės sklypo įgijimo ir nuosavybės teisių įregistravimo Nekilnojamojo turto registre, t. y. nurodė, kad Žemės sklypą įsigijo (duomenys neskelbtini), o įrašas Nekilnojamojo turto registre apie aptariamą kelio apsaugos zoną įsigaliojo 2020-01-02.

Iš į nagrinėjamą administracinę bylą pateikto Nekilnojamojo turto registro duomenų bazės išrašo (su istorija), parengto 2025-12-05 matyti, kad žemės sklypo, esančio (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), 9 punkte „Teritorijos, kuriose taikomos SŽNS, įrašytos į NTK kadastro duomenų byloje įrašytų duomenų pagrindu“ 9.4 punkte fiksuoti istoriniai duomenys – Kelių apsaugos zonos (III skyrius, antrasis skirsnis), daiktas: žemės sklypas Nr. (duomenys neskelbtini), aprašytas p. 2.1; įregistravimo pagrindas: 2019-06-06 Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymas Nr. XIII-2166; 2019-12-19 Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro įsakymas Nr. 3D-711; plotas: 0.002 ha; išregistravimo pagrindas: 2022-11-30 Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas "Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. balandžio 15 d. nutarimo Nr. 534 "Dėl Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatų patvirtinimo" pakeitimo" Nr. 1190; įrašas galioja: nuo 2020-01-02 iki 2023-01-01.

9.8 punkte fiksuoti istoriniai duomenys – Kelių apsaugos zonos; daiktas: žemės sklypas Nr. (duomenys neskelbtini), aprašytas p. 2.1.; įregistravimo pagrindas: 2016-08-08 Nacionalinės žemės tarnybos teritorinio skyriaus vedėjo sprendimas Nr. (duomenys neskelbtini); plotas: 0.002 ha; išregistravimo pagrindas: 2019-06-06 Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymas Nr. XIII-2166; 2019-12-19 Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro įsakymas Nr. 3D-711; įrašas galioja: Nuo 2016-08-26 iki 2020-01-02.

Nekilnojamojo turto registro duomenys patvirtina atsakovės poziciją, išdėstyta Komisijos posėdžio metu bei atsiliepime į skundą, kad kelio apsaugos zona buvo nustatyta ir Nekilnojamojo turto registre įregistruota jau nuo (duomenys neskelbtini). Tai, kad kelio apsaugos zona buvo įregistruota kitu teisiniu pagrindu ir kitu administraciniu sprendimu, nedaro įtakos kelio apsaugos zonos nustatymo faktui pagrįsti.

Kita vertus, nors lingvistine išraiška pareiškėjų prašymuose suformuluoti reikalavimai (prašymai) ir juose nurodyti argumentai nėra identiški, tačiau jų esmė ir tikslas neabejotinai yra tapatūs. Akivaizdu, jog pareiškėjai atskirais prašymais skirtingai suformuluoja tekstą, tačiau tai nereiškia, kad jie yra pateikti iš esmės nauji ir todėl institucija turi pareigą iš naujo į juos atsakyti.

Kaip minėta, įstatymų leidėjas numato galimybę tam tikrais, įstatyme nustatytais atvejais, nenagrinėti pareiškėjo prašymo (skundo). VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punkte nustatyta, kad viešojo administravimo subjektas turi teisę nenagrinėti skundo tuo atveju, jeigu paaishkėjams dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą.

Remiantis LVAT praktika, tapačiais skundais gali būti pripažinti tik tuomet, kai yra tapatūs visi trys elementai – šalys, skundo dalykas ir skundo pagrindas. Spręsdama dėl skundo dalyko ir pagrindo tapatumo, Komisija vertina, ar pareiškėjai inicijuoja ginčą Komisijoje dėl tapačių teisinių santykių ir siekia iš esmės tapačių teisinių pasekmių, todėl vien tik lingvistiniai reikalavimo suformulavimo skirtumai nesuteikia pagrindo konstatuoti, kad ginčas yra ne dėl to paties dalyko ir ne tuo pačiu pagrindu.

Iš LVAT formuojamos praktikos matyti, kad draudimas vykdyti pakartotinę administracinę procedūrą netaikomas tik tais atvejais, kai asmens pakartotinis prašymas priimti sprendimą yra ne dėl to paties dalyko ir (ar) ne tuo pačiu pagrindu (žr., pvz., LVAT 2014-06-05 nutartį administracinėje byloje Nr. A438-762/2014; 2014-05-29 nutartį administracinėje byloje Nr. A438-736/2014).

Apibendrinant konstatuotina, kad atsakovė Skundžiamame rašte turėjo pagrindą remtis VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu bei pareiškėjų 2025-11-05 prašyme suformuluoto reikalavimo dėl kompensacijos inicijavimo ir išmokėjimo pagal SŽNSĮ 13 straipsnį ir Metodikos 23, 24 punktus dėl pareiškėjų Žemės sklype įregistruotos 20 kv. m kelio apsaugos zonos, nenagrinėti.

Pažymėtina ir tai, kad teikiamų prašymų, iš esmės formuluojant tą patį reikalavimą (prašymą) dėl to paties dalyko, nagrinėjimas negali būti neapibrėžtas, begalinis ir savitiksliis, nes viešojo administravimo subjektų ar jų funkcijas vykdančių subjektų veikla, negali būti grindžiama ir vertinama tik formaliais kriterijais, ar pažodžiui atsakyta į keliamus klausimus, kas neatitiktų nei racionalumo, nei ekonomiškumo principų.

Įvertinusi Skundžiamo rašto turinį, Komisija sprendžia, kad jis visiškai atitinka VAI 10 straipsnio 5 ir 6 dalių reikalavimus, nes yra pagrįstas objektyviais duomenimis, konkrečiomis teisės aktų nuostatomis, motyvų išdėstymas ankstesniuose atsakovės raštuose pakankamas ir aiškus, Skundžiamame rašte nurodyta tinkama apskundimo tvarka, byloje nėra duomenų, kad Skundžiamą raštą pasirašė netinkamas subjektas.

Pareiškėjai skundu Komisijai taip pat suformulavo reikalavimą – *įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti pareiškėjų 2025-11-05 prašymą „Nuosavybės teisių pažeidimas“, pateikiant sklypo vertės sumažėjimo įvertinimą ir kompensacijos apskaičiavimą pagal Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo 13 straipsnį bei atsakymą, ar įmanoma kompensuoti apribojimą natūra*

– suteikiant kitą lygiavertį žemės sklypą (duomenys neskelbtini) mieste, o jei ne – motyvuotai pagrįsti tokio atsisakymo priežastis.

Komisija sutinka su atsakovės pozicija, kad tokie reikalavimai nebuvo keliami pareiškėjų 2025-11-05 prašyme, todėl atsakovė neturėjo pareigos pasisakyti dėl šių reikalavimų. Tuo pagrindu ir Komisija neturi pagrindo spręsti klausimo dėl atsakovės įpareigojimo pateikti atsakymą į klausimą, ar įmanoma kompensuoti apribojimą natūra – suteikiant kitą lygiavertį žemės sklypą (duomenys neskelbtini), o jei ne – motyvuotai pagrįsti tokio atsisakymo priežastis; taip pat įpareigojimo atsakovę atsakyti pareiškėjams dėl sklypo vertės sumažėjimo įvertinimo ir kompensacijos apskaičiavimo pagal SŽNSĮ 13 straipsnį.

Apibendrinant konstatuotina, kad Skundžiamas raštas yra teisėtas ir pagrįstas, tad jo panaikinti nėra jokio pagrindo. Nepatenkinus pareiškėjų pagrindinio reikalavimo dėl atsakovės Skundžiamo rašto panaikinimo, nėra pagrindo patenkinti ir pareiškėjų išvestinio reikalavimo iš naujo ir iš esmės išnagrinėti pareiškėjų 2025-11-05 prašymą „Nuosavybės teisių pažeidimas“ ir pateikti atsakymą.

Bylos šalys procesiniuose dokumentuose ir atsakovės atstovė posėdžio metu išdėstė daugiau argumentų, tačiau, Komisijos vertinimu, jie nėra esminiai sprendžiant šią administracinę bylą ir niekaip nekeičia šiame sprendime padarytos išvados, todėl Komisija jų nenagrinės.

Vadovaudamasi Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

atmesti pareiškėjų L. M. ir N. M. skundą atsakovei akcinei bendrovei „Via Lietuva“ kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo ginčo šalys gali apskųsti Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Daiva Bereikienė

Komisijos nariai

Lionela Gelmanienė

Birutė Pranevičienė